

מ"ת 58519/12/19 - מדינת ישראל נגד סירליק סוקומנופ 9118422, פיטנון ניקורן

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 58519-12-19 ישראל נ' סוקומנופ 9118422 (עצירה) ואח'
תיק חיצוני: 518122/2019

בפני: כבוד השופט עידו דרואן-גמליאל
המבקשת: מדינת ישראל
נגד
המשיבים: 1. סירליק סוקומנופ 9118422 (עצירה)
2. פיטנון ניקורן (עצור עד תום ההליכים)

החלטה - משיבה 1 (ראיות לכאורה)

עבירות ומעשים:

העבירות המיוחסות למשיבה:

1. ביום 24.12.19 הוגש כנגד המשיבים כתב אישום. למשיבה 1 יוחסו עבירות של יבוא סם מסוכן - עבירה לפי סעיף 13 יחד עם סעיף 19א לפקודת הסמים ג [נוסח חדש], תשל"ג - 1973 (להלן: "הפקודה"); קשר לביצוע פשע (יבוא סם מסוכן) - עבירה לפי סעיף 449 (א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"); ניסיון החזקת סם מסוכן - עבירה לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודה+25 לחוק; שתי עבירות של סחר בסם מסוכן עבירה לפי סעיף 13 לפקודה.

המעשים הנטענים:

2. על פי עובדות כתב האישום, עובר ליום 30.11.19, קשרו המשיבים ואחרים, בארץ ובחו"ל, קשר לייבא מהונג קונג לישראל סם מסוכן מסוג מתאפטאמין במשקל של 1,993.95 גרם.

על פי תכנית הקשר היו אמורים משיב 2, יחד עם אחר בשם אנושה (ווי), לקבל לידיהם את הסם המסוכן מידי הבלדר, ולהעביר חלק ממנו למשיבה 1.

עם נחיתת הבלדר בארץ, ביום 30.11.19 בשעות הבוקר, התגלה הסם המסוכן במזוודה. הבלדר הסכים לשותף פעולה עם המשטרה על מנת לסייע לאתר את שותפיו לקשר ולייבוא. במסגרת שיתוף הפעולה, החליפו השוטרים את תכולת מזוודת הסמים ואנשי משטרה עקבו אחר הבלדר ומזוודת הדמה. המעורבים שלא ידעו על מעקב השוטרים, המשיכו להעביר לבלדר הוראות בהודעות טלפוניות. ביום 2.12.19 הגיע

עמוד 1

הבלדר במונית למתחם "ביג" בקרית גת. משיב 2 ואנושה הגיעו אף הם למקום והמתינו לקבלת המזוודה. במהלך הניסיון לעצרו נמלטו השניים מהמקום ואותרו מקץ מספר ימים.

בנוסף לעבירת הייבוא מואשמת משיבה 1 בכך שסחרה ומכרה למשיב 2, לכוונת סחר, בשתי הזדמנויות בעבר, סם מסוכן מסוג מתאפטאמין.

המחלוקת בין הצדדים לעניין קיומה של מסכת ראייתית לכאורית מספקת:

3. בדיון שהתקיים ביום 20.1.20, הסכים משיב 2 לקיומן של ראיות לכאורה ואילו ב"כ משיבה 1, עו"ד ויסאם בדארנה, חלק על קיומה של תשתית ראייתית כנגד מרשתו.

ההגנה טענה כי כל חטאה של משיבה 1 בכך שסייעה לאדם מלאוס לקבל את מספר הטלפון של משיב 2. המאשימה לעומת זאת טוענת כי קישור זה בין השניים אינו תמים ומטרתו היתה הבאת סמים ארצה, מה גם שעל פי הראיות בכללותן ניכרת מעורבותה של משיבה 1 בייבוא, כמו גם בעבירה הנוספת המיוחסת לה שעניינה סחר בסם.

תמצית טענות התביעה:

4. התביעה טענה לראיה מרכזית כנגד משיבה 1 בדמות הפללתה הישירה על ידי משיב 2. בגרסה מתפתחת, מסר משיב 2 בהודעותיו כי משיבה 1 יצרה את הקשר בינו לבין הבלדר ואדם נוסף וכי הוא ומשיבה 1 תכננו לחלוק בסמים שיגיעו לארץ, כך שכל אחד מהם יקבל ק"ג אחד של סם. משיב 2 הוא שהוביל את החוקרים למשיבה 1, בכך שמסר להם את מספר הטלפון שלה ובאמרו לחוקרים כי היא היתה אמורה לקבל חלק מהסם שיובא.

התביעה גרסה כי ניתן להסיק על ידיעה אישית של משיב 2 לגבי חלקה של משיבה 1 בהליך הייבוא ובקבלת חלק מהסם. בכל מקרה, טענה התביעה כי מדובר בהתארגנות של מספר עבריינים כך שלעיתים אין שיח שוטף בין כולם ומידע עובר ביניהם לאו דווקא באופן ישיר ואין בכך כדי להפחית מאחריותם.

משיבה 1 בהודעותיה מסרה כי אדם בשם "פון" מתאילנד הציע לה לייבא סמים על ידי שליחתם בדואר. לטענתה סירבה כי פחדה להיתפס. פון ביקש את מספר הטלפון של משיב 2 והיא, באישורו של משיב 2, סיפקה לו אותו.

לגבי סכום גדול של כסף שנמצא ברשותה טענה משיבה 1 כי מקורו במכירת טלפונים ניידים אותם קנתה מיוסי מנשרוב. גרסתה נסתרה חזיתית על ידי מנשרוב אשר בניגוד לדבריה מסר כי לכל היותר מכר למשיבה 1-3 טלפונים. יש בכך השלכה על מהימנותה של משיבה 2, כמו גם העדר הסבר חוקי לחלק מהכסף שנתפס ברשותה.

ממחקרי התקשורת עולה תמונה של מעורבות ממשית מצד משיבה 1 בייבוא. משלח הסמים מלאוס התקשר אליה חודשיים טרם הייבוא עצמו, ולאחר מכן שוחח, שיחות רבות, עם משיב 2. לפיכך, נשללת לעמדת התביעה, טענת משיבה 1 כי היוותה רק צינור קישור בין השניים, שעה שהמשלח לא השיג את משיב 2. נתוני התקשורת מצביעים כי התקשורת בין משיב 2 למשלח הושגה בנקל. בנוסף, בימים בהם שהה

הבלדר בארץ ועד מעצרו, הקשר בין משיבה 1 לשאר המעורבים - מחו"ל ומהארץ - רציף ודומיננטי. ממצאים אלה סותרים את גרסת משיבה 1 בדבר תיווך אקראי.

התביעה הציגה תמונות שתעדו חדירה לטלפונים של המשיבה. בתמונות נראה חומר החשוד כסם מסוכן, כסף מזומן ומסמכים בדבר העברת כסף לתאילנד.

התביעה ביקשה לדחות את טענת ההגנה לאכיפה ברחבת בנודע ליסמין לבבי, מעורבת אשר נגדה לא הוגש כתב אישום. התביעה נימקה זאת בכך שמארג הראיות היה שונה מזה הקיים נגד משיבה 1 ואינו מקים סיכוי סביר להרשעה.

לטענת התביעה, העובדה שהמעורבים פונים למשיבה 1, מלמד על תפקידה כחוליה מקשרת וכרוח החיה בין כל הגורמים.

באשר לעבירת הסחר - התביעה מסכימה כי אישום זה אינו האישום המרכזי בתיק אך לדידה הוא מצביע על מעורבותה העמוקה של משיבה 1 בעיסוק בסמים. משיבה 1 מסרה שהיא הציעה למשיב 2 סמים אך הוא טען שיש לו סמים משלו ולכן מכרה סמים אלה לאחרים. בהמשך טענה כי לא הספיקה לסחור בסמים עם משיב 2 ולאחר מכן שוב שינתה את גרסתה ואישרה כי מכרה למשיב 2, 3 גרם של סם מסוכן תמורת 1,000 ₪.

תמצית טענות ההגנה:

5. ההגנה מקדימה קווים כלליים לדמותה של מבקשת 1. מדובר באזרחית תאילנד השוהה בארץ מזה כ-14 שנה ועובדת כמטפלת סיעודית. היא חסרת עבר פלילי ומוכרת כאזרחית נורמטיבית בקרב אוכלוסיית התאילנדים בארץ. הם, כמו גם הרשויות, נעזרים בה באופן תדיר, בתרגום ובמטלות אחרות. משיבה 1 שיתפה פעולה ואין המדובר באשה מתוחכמת.

משיבה 1 כפרה בכל מעורבות בביצוע העבירה, ואין לטענת ההגנה ראיות לכאורה שיכולות להביא להרשעתה. מדובר בעוצמה נמוכה של ראיות נסיבתיות בלבד, אשר משיבה 1 נתנה להן הסבר קוהרנטי. כל חטאה של משיבה 1 בכך ששולח הסם מלאוס, יצר עמה קשר בחודשיים שקדמו לייבוא הסם לארץ וביקש ממנה את מספר הטלפון של משיב 2. לאחר שקבלה ממשיב 2 אישור, מסרה את מספרו לשולח הסם מלאוס.

עוד טען הסניגור כי מעורבים אחרים אינם מפלילים את משיבה 1 וממילא אין לתן אמון בגרסתו של משיב 2. בעימות בין שני המשיבים, כמו גם בחקירת המשיבה, הודיע לה החוקר כי משיב 2 ואנושה מפלילים אותה בעבירת הייבוא. לטענת ההגנה, לא הוכח כל קשר בין אנושה לבין המשיבה, ואנושה אף לא נשאל על כך בחקירותיו. יש בכך הטחת עובדה לא נכונה על ידי החוקר. משיב 2 טען כי שמע מאנושה שמשיבה 1 אמורה לקבל תמורה, אך אנושה לא נחקר על כך והדברים נשארו בגדר עדות מפי השמועה, שהמטרה לא עשתה כדי לבדקה.

בשונה ממעורבים אחרים, לא התבקשה משיבה 1 לבצע מטלה כלשהי במסגרת הקשר. היא לא ידעה מתי גיע הבלדר לארץ ולא ידעה על נחיתתו בארץ. משיב 2 הוא שידע על נחיתתו ראשון. בעיצומו של המבצע,

המשלח מלאוס לא יצר קשר עם משיבה 1 בעוד שעם אחרים יצר קשר. לאחר חשיפת המבצע וברירתם של משיב 2 ואנושה, המשלח מלאוס ניסה נואשות וללא הצלחה, ליצור קשר עם משיב 2 רק משנכשל בכך ניסה ליצור קשר עם משיבה 1 שלא ענתה כלל לשיחותיו.

ההגנה הלינה על כך שמעורבת נוספת, יסמין לבבי, חיפשה מלון בת"א עבור הבלדר, אך כנגדה לא הוגש כתב אישום, לטענתה יש לראות בכך אכיפה בררנית.

עוד טענה ההגנה כי בבדיקת הטלפון הנייד של משיבה 1 נמצאה שיחה מוקלטת בינה לבין המשלח מלאוס, בו דוחה האחרונה את בקשתו למעורבות כלשהי בעסקי סמים. ההגנה מלינה על החיפוש בטלפון הנייד אשר בוצע באופן לא חוקי וללא מתן הסבר למשיבה 1 על זכויותיה.

בכוונת ההגנה להעלות טענת זוטא שכן תמורת הודאתה הובטח למשיבה 1 שחרור. בנוסף, זכות היועצות הופרה וכאמור בוצע חיפוש לא חוקי בנייד.

לעניין עברת הסחר: מדובר באספקת סם שטיבו אינו ידוע ולא בסחר. משיבה 1 הודתה שלפני כשנה סיפקה פעמיים סם, בכמות קטנה של כ-גרם, למשיב 2. הודאתה מלמדת על תום לב וחוסר תחכום, מה גם שהשניים רק עישנו יחד כחברים כפי שאישר משיב 2. כך ההגנה.

הגם שמשיבה 1 מסכימה כי קיימות ראיות לכאורה לעבירת הסחר, בכפוף להסתייגות שצוינה, אין בעבירה זו, שבוצעה לפני זמן רב, כדי לבסס מסוכנות ולהוביל למעצרה עד תום ההליכים.

עיקר הראיות:

6. הן המאשימה והן ההגנה העבירו לידי קלסר חומר חקירה רלוונטי. איש איש וקלסרו.

מעיון בחומר החקירה עולה כי הקשר הראשוני נוצר לכאורה, בין משיבה 1 לבין בחור מלאוס בשם פון, אשר היה מעוניין להעביר סמים לישראל. משיבה 1 היא שעמדה בקשר עם פון ומסרה לידיו את מספר הטלפון של משיב 2 לצורך זה. לדברי משיב 2 היו אמורים להתקבל 2 ק"ג סם. ק"ג אחד מהם היה אמור להימסר לידי משיבה 1.

עימות מיום 19.12.19, בין משיבה 1 (כינויה לאק/ראט) למשיב 2 (כינויו ג'וי). השניים מכירים זה את זה.

משיבה 2 אישרה שסיפרה לחוקריה, שהתקשר אדם בשם "פון" וחיפש את משיב 2 **בשביל לשלוח לו סמים** (דו"ח עימות, עמ' 2, ש' 19-21).

משיב 2 נשאל אם משיבה 1 נתנה לו למכור סמים בשבילה והשיב שלפני זמן רב אכן עשתה כן (עמ' 3 לעימות, ש' 41-42).

הודעות משיב 2: מעיון בהודעותיו של משיב 2 ניכר כי הוא אינו מעוניין לשתף פעולה עם חוקריו. בתחילה שיתף פעולה במידת מה אך ככל שהתפתחה החקירה התחמק ממתן תשובות ואף שינה את גרסתו.

כפי שיפורט להלן, משיבה 1 היא האחראית ליצירת הקשר הראשוני בין המשלח פון לבין משיב 2. בהודעתו מיום 15.12.19 אמר משיב 2: "**יש מישהי, אני כבר הלכתי לקנות ממנה סמים. זו בחורה...ראט. היה לה מספר טלפון שלי והיא נתנה את המספר שלי למישהו בלאוס ואני לא מכיר אותו, אני לא ידעתי שהיא נתנה את המספר שלי. אני לא יודע את השם של הבחור מלאוס. נתתי לו לדבר עם ווי" (עמ' 5, ש' 111-227). ועוד, משיבה 1, יצרה קשר עם פון: "היא גרה באשקלון. מספר הטלפון שלה בטלפון שלי. זאת היא שיצרה קשר עם לאוס" (עמ' 6, ש' 131). **משיבה 1 נתנה לפון את המספר של משיב 2** (עמ' 10, ש' 285-286).**

משיב 2 דיבר עם פון כ- 3 פעמים דרך אפליקציית "ליין". הוא אינו יודע מדוע משיבה 1 נתנה את מספר הטלפון שלו לבחור מלאוס והוא לא שאל אותה על כך. נשאל כיצד ידע שהיא נתנה את מספר הטלפון שלו והשיב: "**כי הלכתי לקחת ממנה סמים. היא נתנה לי סמים כדי למכור. היא נותנת לי למכור ואני נותן לה את הכסף. אני מקבל אחוזים מהמכירה. זה היה לפני הרבה זמן**". לא דיבר איתה על ייבוא סמים (עמ' 6, ש' 133-144).

ובהמשך הודעתו: "הבחור מלאוס שאל אם אני רוצה עבודה ואני לא רציתי כי זה הרבה מדי סמים, אז נתתי לווי". הבחור מלאוס דיבר על ק"ג סם אותו ישלח. משיב 2 לא היה מעוניין בכך (עמ' 7).

הקשר עם פון התחיל יומיים שלושה לפני שהסמים הגיעו לארץ: "... ההוא מלאוס אמר שיש בערך שני ק"ג". **משיב 2 אמר לווי שבמזוודה יש 2 ק"ג. עוד מסר בהודעתו: "ההוא מלאוס נתן לווי לחשב את הכסף ולתת לראט קילו אחד ועוד קילו ייתן לי..."** (עמ' 13-15)

החוקר שאל איך היו אמורים לחלק את 2 הק"ג שהגיעו ומשיב 2 ענה: "**היו 2 ק"ג. קילו אחד ילך לראט ועוד ק"ג ילך אלי. אבל אני לא לקחתי כי זה היה הרבה, אז ווי לקחת את זה בינתיים**" (עמ' 14, ש' 403-406). בניגוד לכך אמר כי הוא ואנושה היו אמורים לחלוק בכ-100 גרם מהסם (עמ' 15, ש' 440-443).

בהודעתו מיום 17.12.19 אמר משיב 2 כי משיבה 1 ביקשה ממישהו שעובד איתה את מספר הטלפון שלו והתקשרה אליו אך הוא לא ענה. לבסוף כשענה ביקשה ממנו **שידבר עם הבחור מלאוס**. משיב 2 לא רצה לדבר וכאשר ראה את המספר של הבחור מלאוס על צג הטלפון נתן לאנושה לדבר. מעומת עם טענת החוקר כי נמצאו 4 שיחות טלפון בינו לבין משיבה 1 והשיב **שהיא התקשרה** והוא לא ענה. **היא שלחה לו מסרונים וביקשה שיענה למספר מסוים שרשמה ואף להוסיפו לאנשי הקשר**. אך הוא לא הוסיף. אינו יודע אם זה הבחור מלאוס (עמ' 2, 5).

באותה הודעה נשאל משיב 2 אם היה צריך להעביר ק"ג למשיבה 1, והשיב כי הוא עצמו לא דיבר על כך אלא העביר את הטלפון לחברו אנושה שידבר. החוקר מקשה ומעמת אותו עם דברים שאמר בחקירתו הקודמת, לפיהם ק"ג אחד היה מיועד למשיבה 1 והשיב: "שמעתי לא ברור", וכן: "רק שמעתי לתת לראט, אבל אני לא יודע מה זה" (עמ' 3). גם בעימות טען משיב 2 כי אנושה הוא שדיבר והוא עצמו לא יודע כלום ולא מכיר כלום. אנושה אמר לו שלמשיבה 1 מגיע ק"ג מהסמים.

גרסת המשיבה 1:

מגרסת משיבה 1 עולה כי פעילותה בהפצת סמים איננה חדשה או מפתיעה. כך למשל בהודעתה מיום עמוד 5

19.12.19 אמרה כי לפני שנה אמרה למשיב 2 שיש מישהו שמחזיר לה חוב בתשלום סמים ושאלה האם הוא רוצה את הסמים. משיב 2 סירב ואמר שיש לו סמים משלו. את הסמים נתנה לאחרים ואת הכסף תמורתם קיבלה בהמשך (עמ' 8, ש' 233-238).

אישרה שפעם נתנה למשיב 2 למכור סמים מסוג "אייס", אבל לא הרבה (עמ' 9, ש' 241-242).

לפני שנה קיבלה כ"תשלום סמים" גרם וחצי "אייס" ונתנה למשיב 2 תמורת 1,000 ₪.

אישרה שהיו פעמים נוספות שמכרה סמים, כך לפני 6-7 חודשים: "קבלתי מתאילנדית בשם כינוי קאי, שאלה אותי יש לך למי להביא את הסמים ואני בודקת. וקניתי ממנה 3 גרם אייס ב-500 ₪ לגרם" אותם מכרה למשיב 2 תמורת 1,000 ₪ (עמ' 10). לדבריה, לתאילנדים רבים יש את מספר הטלפון שלה כי הם נעזרים בה לתרגום (עמ' 9).

בנוגע לייבוא, נשוא האירוע האחרון, **מסרה משיבה 1 כי מישהו מתאילנד, עם מבטא של לאוס, בשם פון, התקשר לפני חודשיים, שאל אם היא רוצה שישלח לה סמים בדואר והסביר כי הוא מעוניין למצוא אדם שעובד בישראל, כדי לשלוח אליו סמים בדואר** (עמ' 14). מתוך פחד סירבה להצעה. לפני כחודש התקשר פון שוב וביקש לברר היכן משיב 2 כי הוא רוצה לשוחח אתו בקשר לעבודה שהוא ישלח לו. נאשם 2 הסכים ומשך מסרה את מספר הטלפון שלו לפון. היא אמרה למשיב 2 "זה עבודה מלוכלך". היא לא רצתה להתעסק בזה כי פעם עשתה זאת, וחששה להיתפס על ידי המשטרה. גם לפון אמרה שאינה מעוניינת להיות קשורה לכך. פון אמר שהוא רוצה לעשות משלוח של סמים, וזקוק למישהו שיכנס לישראל. משיבה 1 סירבה ואמרה לו שרבים נתפסים והיא איננה מעוניינת (עמ' 9-11). הכחישה שהיתה אמורה לקבל ק"ג סם מהמשלוח (עמ' 17).

ביום 1.12.19 התקשר פון למשיבה 1 ואמר שמישהו נכנס אך הוא עצמו אינו מצליח ליצור קשר עם משיב 2. משיבה 1 השיבה לו שאינה קשורה לכך. פון ביקש שתמצא לאדם עם הסמים מלון בישראל, אך היא לא חיפשה כי חששה מכך. ביום 3.12.19, שוחחה עם פון על כך שהאיש שלו נעצר. תחילה אמרה שסיפרה לפון שאמרו בחדשות שהבלדר נעצר. החוקר השיב כי הדבר לא פורסם, או אז שינתה דבריה ואמרה שדבר המעצר נודע לה מפון עצמו (עמ' 15).

אנושה (ווי), הינו נאשם נוסף בפרשה. אנושה ומשיב 2 נסעו למקום המפגש עם הבלדר לקבל ממנו את המזוודה. בהודעה מיום 5.12.19 אמר אנושה בתחילה כי הוא מכיר את משיבה 1 אך לא היה עמה בקשר מאז 20 לנובמבר לערך. בהמשך, בניגוד לכך, אמר כי 3 ימים טרם חקירתו, התקשר אליה לצורך תרגום בינו לבין נהג המונית שהסיע את הבלדר והיא סירבה (עמ' 11, ש' 331-332, עמ' 12, ש' 344-351). בהודעה נוספת, מיום 9.12.19 מסר כי משיב 2 הורה לו לשלוח למשיבה 1 את מספר הטלפון של הבלדר או של נהג המונית שהסיע אותו וכך עשה (עמ' 6, ש' 146-148, עמ' 13, ש' 369-376). בהמשך אותה הודעה מוצגת לו הודעה ששלח למשיבה 1 ובה מספר הטלפון של הבלדר. לדבריו, משיב 2 שלח זאת (עמ' 13, ש' 369-373).

בעימות בין משיב 2 לאנושה מיום 15.12.19 שאל החוקר את משיב 2: "אתה מסרת בחקירה עכשיו, לפני מספר דקות שהיה 2 ק"ג אייס במזוודה". משיב 2: "הבחור מלאוס אמר לי" (עמ' 2, ש' 22-23).

בדיקת הפלאפון של משיבה 1

בבדיקת הפלאפון נמצאו קבצי תמונות של חומר החשוד כסם מסוכן וכן כלים לעישון סם. עוד נמצאו תמונות עם שטרות רבים של כסף ישראלי מזומן וקבלה של העברת כספים לתאילנד. כן צורף לתיק תיעוד שיחות בין משיבה 1 למעורב נוסף, דורון שריזלי.

מחקרי תקשורת

לעיוני הוגש "דו"ח סיכום ניתוח מחקרי תקשורת" במטרה לתמוך במעורבות משיבה 1 בביצוע העבירה בנוסף לקישור הראשוני בין משיב 2 לפון.

לפי הסיכום, בחודש אוקטובר 2019 התקיימו 2 שיחות בין פון למשיבה 1.

ביום 1.12.19, יום הגעת הבלדר לישראל, נראות התקשרויות בין מעורבים בפרשה. **פון התקשר, אותו יום, למשיב 2 ובהמשך התקשר גם למשיבה 1.**

ביום 3.12.19 תועד רצף התקשרויות בין המעורבים **לרבות התקשרויות רבות מפון למשיבה 1.**

מסקנת הניתוח הרלוונטית לענייננו: "ניתן לראות שבימים בהם הבלדר בארץ ועד שמעצרו יוצא לאור, הקשר הטלפוני בין כל השותפים רציף ודומיננטי". בנוסף: "נמצאו מסרונים מלאוס בנייד של סיריליק המעדכנים כי מנוי זה ניסה להתקשר ולא נענה".

דין ומסקנות:

7. ב"כ משיבה 1 טען כי אין בידי המאשימה ראיות לכאורה המביאות להרשעת מרשתו. מעיון בחומר שהוצג בפניי, המסקנה העולה ונרקמת לה מבין הראיות שונה. הנה, הודעות משיבה 1 עצמה מצביעות על מעורבותה, הן באירוע האחרון של ייבוא הסם והן בעיסוק במכירת סמים.

משיבה 1 מרחיקה עצמה מכל מעורבות בעבירת היבוא. ממקבץ דבריה עולה כי שללה כל הזמן את ניסיונות האחרים, ופון בראשם, לערב אותה בביצוע. גרסתה מתפתלת, מתחמקת ותמימה לכאורה, אלא שדבריה בצורף הודעותיו של משיב 2 כמו גם מחקרי התקשורת שנעשו, מלמדת על מעורבותה בייבוא ובסחר.

משיבה 1 מסרה כי פון, המשלח מלאוס, התקשר אליה **לצורך שליחת סם לארץ** כשהוא מייעד תפקיד למשיב 2. היא מצידה פנתה למשיב 2 ומשקבלה את אישורו, מסרה למשלח את מספר הטלפון שלו. משיבה 1 הבינה הבן היטב לשם מה התקשר אליה המשלח מלאוס. לטענתה היא עצמה לא רצתה להיות מעורבת בעניין כי "זה עבודה מלוכלך" אלא שאת מלאכת הקישור בין השניים ביצעה.

בעימות אמרה משיבה 1 כי התקשר אליה אדם בשם פון וחיפש את משיב 2 **בשביל לשלוח לו סמים**. בשלב זה, די בעובדה שהקישור בין המשלח למקבל נעשה באמצעותה, כדי להוכיח את הקשר שלה לייבוא.

בתחילה התקשרה משיבה 1 למשיב 2 מספר פעמים וביקשה שידבר עם פון. מכאן ניתן ללמוד כי משיבה 2 עסקה בקידום העניין ולא רק בקישור בין השניים.

לשון החוק מרחיבה בהגדרת עבירת יבוא וכוללת גם 'הקלה על יבוא'. מכאן שגם אם נסתפק בגרסתה של משיבה 1 עד עתה, לפיה רק מסרה את מספר הטלפון של משיב 2 למשלח שחיפש מועמד לקבלת הסמים בארץ, הרי היא באה בגדר הסעיף.

אלא שנראה כי בכך לא הסתיים תפקידה.

ב"כ משיבה 1 טען כי כל חלקה הוא בשיחת טלפון שקיבלה מפון חודשיים לפני יבוא הסם, ובמסירת מספר הטלפון של משיב 2 לפון. תיאור תמים זה מחסיר נתון מהותי והוא **סיבת ההתקשרות**. משיבה 1 עצמה מסרה כי ידעה שמדובר בעניין מלוכלך, בסמים. לזה יש להוסיף את פניותיה החוזרות למשיב 2 במטרה שיצור קשר עם פון. לדברי משיב 2, יצרה משיבה 1 קשר עם המשלח מלאוס, אשר אמור היה לשלוח ק"ג סם לכל אחד מהם. גרסה זו מתיישבת עם גודל המשלוח שנתפס - כמעט 2 ק"ג. בנוסף, כאשר הוכנס הסם לארץ ומשכשלו ניסיונותיו של פון ליצור קשר עם משיב 2, ניסה פון ליצור איתה קשר. היא אף התבקשה למצוא מלון לבלדר ולדבריה סירבה לכך. גם אנושה יצר עמה קשר במטרה לבקש את עזרתה בתרגום לבלדר או לנהג המונית שהסיע אותו ואף שלח לה מסרון עם פרטי הבלדר. חרף הכחשתה של משיבה 1 כי נטלה חלק בביצוע העבירה, הרי פניותיהם של המעורבים דווקא אליה מלמדת על מעורבותה והיותה בסוד העניינים.

יש לתן משקל לכך שפון, כבר חודשיים טרם כניסת הבלדר לארץ, בחר דווקא בה כדמות שתקשר בינו לבין משיב 2 בהעברת הסם וכמובן לכך שק"ג מהסם יועד לכאורה אליה. מקובלת על" עמדת התביעה בהקשר זה, כי משיבה 1 שימשה, לכאורה, כחולייה מקשרת בין המעורבים השונים.

ההגנה העלתה טענה לפיה דבריו של משיב 2 אודות העברת ק"ג סם למשיבה 1, הינם בגדר עדות מפי השמועה. בחקירתו מיום 15.12.19 אמר משיב 2 כי: "**ההוא מלאוס נתן לזו לחשב את הכסף ולתת לראט ק"ג אחד, ועוד ק"ג יתן לי, ואני לא לקחתי אמרתי שזה הרבה**". עוד נשאל איך היו אמורים לחלק את 2 הק"ג שהגיעו והשיב: "**היו 2 ק"ג. קילו אחד ילך לראט ועוד ק"ג ילך אלי. אבל אני לא לקחתי** כי זה היה הרבה...". רק בהודעה מאוחרת יותר, מערב משיב 2 את אנושה כאחראי עיקרי וככזה שניהל את השיחות עם פון בעוד הוא עצמו נמנע מלשוחח עם פון. משיב 2 אף משנה מדבריו לגבי העברת ק"ג סם למשיבה 1 "**רק שמעתי** לתת לראט, אבל **לא ידעתי מה זה**". בשלב זה, לא אוכל להתעלם מדבריו הראשוניים של משיב 2 כי ק"ג מהסמים היה מיועד למשיבה 1. ניכר שמשיב 2 מעורה בפרטים. גרסתו התמימה בהמשך והרחקת עצמו מההתרחשות ומידיעה עליה ככלי ראשון אינה מתקבלת על הדעת בנסיבות העניין וברי כי הבין במה דברים אמורים ואף ניהל שיחות עם פון עצמו כפי שנלמד מהעימות בינו לבין אנושה, מהודעתו ומחקר התקשורת.

סיכומו של ענין, די באמירותיו אלו של משיב 2 כדי לתרום, בשלב זה של ההליך, לביסוס התשתית הראייתית כנגד משיבה 1 תוך התבססות על ראשית דבריו מהם נלמד כי ידע מידיעה אישית על הסיכום להעביר ק"ג מהסם למשיבה 1.

ההגנה טענה כי אין לסמוך על דבריו של משיב 2 בשל שקריו הרבים. בבחינת גרסת המשיבים שניהם, באשר לתחילתו של הקשר עם פון והקישור בין האחרון למשיב 2, עולה כי הודעותיהם מתיישבות האחת עם רעותה. נתון זה מצביע על אמיתות גרסתם בנקודה זו.

עמוד 8

באשר לחיפוש בפלאפונים, אשר לטענת ההגנה בוצע באופן לא חוקי. איני נדרש עתה לקבוע עמדה באשר לכך. החלטתי מתבססת על גרסאות המשיבים ומחקרי התקשורת אשר יחדיו מהווים תשתית ראייתית מספקת לשלב זה.

באשר לעבירת הסחר: משיב 2 שמסר גרסאות מתפתלות ומתחמקות באשר למעורבותו בעבירת הייבוא, השמיע לגבי עבירת הסחר דברים ברורים. לדבריו, קיימת היכרות קודמת בינו לבין משיבה 1, שכן בעבר רכש ממנה סמים לצורך מכירה. כך למשל: "היא נותנת לי סמים ואני נותן לה את הכסף. אני מקבל אחוזים מהמכירה". גם לגרסתה של משיבה 1 מכרה סמים למשיב 2 ואף נקבה בסכום ששילם לה תמורתם. כלומר שני המשיבים, איש איש בנפרד, אחוזים באותה גרסה בנוגע להתנהלות קודמת ביניהם בענייני מכר סם. הסניגור המלומד הסכים לכך שמשיבה 1 סיפקה למשיב 2 סם שטיבו אינו ידוע, בכמות קטנה, לפני כשנה אך ראה בכך אספקת סם ולא סחר. אזכיר כי בניגוד למסקנתו זו של הסניגור, אישרה משיבה 2 שפעם נתנה למשיב 2 למכור "לא הרבה סמים" מסוג "אייס", וכן לפני שנה קיבלה כ"תשלום סמים" גרם וחצי "אייס" אותם נתנה למשיב 2 תמורת 1,000 ₪.

נראה כי לשלב זה די בראיות אלו לביסוס עבירת הסחר.

עולה אפוא כי על פי הראיות לכאורה שהובאו בפני, משיבה 1 מעורבות הן ביבוא והן בעבירות הסחר אשר ביצעה בעבר עם משיב 2.

סוף דבר

8. משיבה 1 עצמה, כמו גם משיב 2 ומחקרי התקשורת מערבים את משיבה 1 בעבירות המיוחסות לה.

נמצא כי קיימת תשתית ראייתית מספקת להיותה של משיבה 1 חלק מתכנית הקשר והוצאתו לפועל, כמו גם למעורבותה בעבירות של סחר בסם שבוצעו בהזדמנויות אחרת.

העבירות מלמדות על תכנית עבריינית בין יבשתית, שמטרתה ייבוא סמים לארץ. מעורבים מספר היו בפרשה, איש איש וחלקו. משיבה 1, מטפלת סיעודית, ניצלה את שהותה בארץ ואת עיסוקה התמים לכאורה, ותוך ניצול קשריה בארץ ומעבר לים הוציאה, יחד עם אחרים, את תכנית הקשר לפועל. די בכך כדי להצביע על מסוכנותה, עוד לפני תוספת היסוד המחמיר שבעיסוק בסמים בעבר.

אני קובע אפוא כי התביעה הציבה מסד של ראיות לכאורה שעליו ניתן להשתית החלטת מעצר עד לתום ההליכים, בהתקיים עילות של מסוכנות ושל חשש להימלטות.

כמצוות הדין, קודם להחלטה אשמע את טיעוני הצדדים לעניין היכולת להיזקק לחלופת מעצר.

ניתנה היום, ח' שבט תש"פ, 03 פברואר 2020, במעמד הצדדים.

